

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218200654
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8218200654.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu R. I.E., W.. XX.X.XXXX, F. XX, XXX XX F., proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané zadostučinenie v sume 261,71 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 261,71 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 261,71 eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov, pod sp. zn. 5C/180/2014 si uplatňoval voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V tomto konaní bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, v oboch uplatňovaných nárokoch, Rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 5C/180/2014, z 20.9.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/15/2017, z 10.10.2017, ktoré sa stali právoplatnými 20.11.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

„62. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že predložená zmluva označená ako revolvingová, nie je zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru, nenapĺňa jeho podstatné znaky. Súdom podľa obsahu zmluvy posúdil túto zmluvu ako zmluvu úverovú, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý klasický úver v sume 1.284,25 eur a to dňa 27.11.2012, nakoľko splácanie jednotlivých súm žalobcom nemalo za následok automatické zvyšovanie úverového rámca. O uvedenom svedčí dojednanie o výške mesačnej splátky, počte splátok, jednorázové poskytnutie finančných prostriedkov na účet a pod.. Žiaden údaj uvedený v zmluve nenasvedčuje skutočnosti, že sa jedná o úver revolvingový. V tomto možno uvažovať aj o zámernom klamaní spotrebiteľa, čo do názvu zmluvy a jej samotného obsahu. Je nepochybné, že priemerný spotrebiteľ nemôže mať prehľad o náležitostiach jednotlivých typov úverov zvlášť pri tak neprehľadných zmluvách a množstve údajov v nej uvedených v spodnej časti (dopísaných rukou) ako boli súdu predložené v tomto prípade.

63. Ďalej je súd názoru, že dohodnutý úrok z úverov vo výške 70,01 % ročne a v nadväznosti na to výška RPNM nemôže byť výškou úroku, ktorá môže byť súdom akceptovateľná a to pre rozpor s dobrými mravmi. V čase, keď žalovaný žalobcovi úver poskytoval, totiž banky poskytovali úroky pri úrokovej sadzbe 11,42 % u obdobných úveroch. Dojednaný úrok vysoko prevyšuje sadzby úverov poskytovaných v čase uzatvorenia zmluvy medzi klientami a bankami. Takéto navýšenie na viac ako šesťnásobok neodôvodňuje ani skutočnosť, že žalovaný je nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne sa

stáva veriteľom klientov, ktorí nepochodia so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nesplnenia podmienok jeho poskytnutia.

Zmluva o úvere je teda neplatná pre absenciu jej podstatnej náležitosti (dojednanie o úroku) a žalovaný je povinný podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu úveru...).

Naviac je nutné dodať, že v zmluve absentuje aj riadne uvedenie údaju o konečnej splatnosti úveru žiadanej v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. Nemôže byť dostačujúce uvedenie - počet splátok (42 a deň splatnosti 20. dňa). Uvedený údaj nemôže spotrebiteľovi napovedať, kedy dôjde k splateniu celého dlhu. Ak by podľa zákona o spotrebiteľských úveroch bolo postačujúce len uvedenie počtu splátok (číselným uvedením počtu - § 9 ods. 2 písm. k) cit. zák.), nevyžadoval by potom v § 9 ods. 2 písm. f) uvedenie konečnej splatnosti úveru. Už aj s poukazom na uvedené, tieto pojmy nemôžu byť totožné a nemôže údaj o počte splátok znamenať automaticky konečnú splatnosť úveru. Preto v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., čo by malo v konečnom dôsledku za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák.. Odkaz žalobcu na jeho oznámenie veriteľa, v ktorom sa nachádza údaj o splatnosti prvej a poslednej splátke nemôže byť v tomto dostačujúce, aj keď podľa znenia ZD je súčasťou zmluvy, nakoľko uvedené oznámenie zasiela veriteľ dlžníkovi po podpísaní zmluvy a jedná sa o jeho jednostranné oznámenie, bez toho, aby bolo vopred prerokované a podpísané dlžníkom (sú tam navyše uvedené rozdielne údaje vo vzťahu k zmluve). Uvedený postup žalobcu je súdu známy z jeho činnosti v obdobných veciach. Preto nemôže mať z následok, že v zmluve je zmluvne medzi stranami dohodnutá konečná splatnosť úveru. Aj tieto len príkladom uvedené dojednania súd považuje za odporujúce dobrým mravom a vyššie citovanými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa a aj preto predložená zmluva nemôže byť platná ako celok pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 37 ods. 1 OZ a § 3 ods. 1 OZ. Aj uvedené sú utvrdzuje v názore, že medzi účastníkmi nastáva režim bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ v spojení s § 457 OZ a je namieste, aby si účastníci vrátili navzájom poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ bez akýchkoľvek poplatkov a zmluvných pokút, pre ich rozpor s cit. ust. § 37 ods. 1 OZ, § 457 OZ.

66. Vo vzťahu k vyhláseniu neprijateľnosti zmluvných podmienok (bod 8 Zmluvy) súd dodáva, že tieto boli uzavreté ako samostatne zmluvné dojednanie s odkazom na ust. § 269 ods. 2

Obch. zák. a o uvedený poplatok za službu bol ponížený poskytnutý úver (na reálne poskytnutú sumu 1.284,25 eur), preto sa nimi súd zaoberal samostatne a rozhodol o nich samostatnými výrokmi (I, II). Súd uvedené zmluvné dojednanie považuje za neprijateľné s poukazom na ust. § 53 OZ. Jedná sa totiž o poplatok za službu, ktorú nemusí dlžník reálne využiť, pričom jeho cena, ktorá je neprimerane vysoká, je splatná už dňom podpisu úverovej zmluvy, teda vopred pred jej poskytnutím. Navyše sa jedná o vopred naformulované dojednanie veriteľom, na predtlačenej zmluve, ktorú spotrebiteľ ani nemohol žiadnym spôsobom dojednať, či ovplyvniť jej znenie.“

Poukázal na ust. § 3 ods. 5 tretia veta, § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 261,71 eura.

2. Žalovaný sa k veci vyjadril písomne podaním zo dňa 21.5.2018. Uviedol, že žalobcovi žiadny nárok na ním uplatňovaný nárok nevznikol, rovnako tak neboli preukázané skutočnosti, na základe ktorých by takýto nárok mohol uplatňovať. Žalobca v podanej žalobe tvrdí porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré si musel brániť v pôvodnom konaní. Z podanej žaloby nevyplýva osvedčenie a preukázanie tohto tvrdenia. Súd prvej inštancie v konaní rozhodol o tom, že žalobe vyhovel, určil, že Dohoda o poskytnutí služby a odplata za jej uzatvorenie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 261,71 Eur s príslušenstvom. Krajský súd ako súd druhej inštancie vo veci vyslovil potvrdzujúci rozsudok. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Z tvrdení žalobcu a ani v žiadnom konaní nebolo preukázané, že by konaním žalovaného došlo k spôsobeniu nejakej ujmy v neprospech žalobcu. Od uvedeného momentu, t.j. od vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, neboli zo strany zamestnávateľa vykonané žiadne ďalšie zrážky zo mzdy. Preto tvrdí, že medzi stranami sporu nejestvujú žiadne ďalšie vzájomné nároky. Poukazuje tiež na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadosťučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadosťučinenie,

ktoré by podľa tvrdenia žalobcu malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedených rozhodnutí, ale s výrazným časovým odstupom. Vyššie uvedenými skutočnosťami deklaruje žalovaný to, že na strane žalobcu nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Žalovaný napáda dôvodnosť nároku na uplatňované finančné zadosťučinenie. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (viď IV. ÚS 210/04). Na priznanie žalobcom uplatňovaného nároku (dokonca v danom rozsahu) neexistuje žiadny skutočný a zákonný dôvod. Z tvrdení žalobcu nevyplýva, že by mu bola spôsobená ujma. Vzhľadom k uvedenému navrhuje, aby súd podanú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu, aby zaplatil žalovanému náhradu trov konania. Zároveň súdu predložil prehľad platieb žalobcu na karte klienta.

3. Podľa § 219 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Prítom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

4. Podľa § 219 odsek 3 C.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. Podľa § 219 odsek 4 C.s.p., len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

6. Podľa § 177 ods. 2 C.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak
a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur,
b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo
c) to ustanovuje tento zákon.

7. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Keďže v tomto prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 261,71 eur, súd v zmysle § 297 C.s.p. vo veci nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 1 C.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 28.9.2018. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrení strán sporu a ich zástupcov a so spisovým materiálom (podaniami s prílohami, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/180/2014) a zistil tento skutkový stav veci :

10. V konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov sp. zn. 5C/180/2014 žalobca voči žalovanému uplatnil žalobou nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 261,71 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20.9.2016 súd žalobe žalobcu vyhovel a rozhodol takto :

I. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1 a 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 27.11.2012 číslo.XXXXXXXXXXX v znení:

„Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý.“

„ Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl.2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods.8.1 písm. a/ tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl.2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/ zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutie revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa čl.4.1 zmluvných dojednaní žiadosti/ zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. b/ tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa čl.4.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl.2 žiadosti/zmluvy. „

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 261,71 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2017 a to po jeho potvrdení rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.10.2017, č.k. 19Co/15/2017. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že :

1/ Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou č. 8300053092 zo dňa 27.11.2012, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru v sume 1.500,- eur, ktoré sa žalobca zaviazal vrátiť v 42. splátkach vždy 20. dňa v mesiaci vo výške 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola stanovená na 3.375,54 eur, RPMN za úver bola 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru bola 70,01 %, priemerná RPNM 46,35 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) bola stanovená na 1.928,88 eur, RPMN za úver po revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Zmluva podpísaná dlžníkom aj veriteľom. V spodnej časti sa nachádzajú rukou písané časti ako žiadosť o úver a schválený úver (obe časti s uvedením všetkých údajov ako vyššie, rozdiel v sume nie je, len vo výške RPNM, úrokovej sadzbe). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (písané drobnejším písmom ako znenie zmluvy, sú predtlačené, nie je možné do nich vpisovať žiadne údaje), pričom dlžník vyhlásil, že sa s nimi oboznámil, že k nim nemá výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať (čl. 7). Rovnako, že zmluvu uzatvára slobodne, jej obsahu porozumel a preto ju podpisuje.

2/ Súčasťou zmluvy je aj dohoda o poskytnutí služby - povolenie odkladu splatnosti maximálne troch splátok úveru / revolvingu za odplatu 215,75 eur v prípade poskytnutia úveru; v sume 112,08 eur v prípade revolvingu. Dlžník je oprávnený na požiadanie o odklad splatnosti splátok. Odplata za odklad splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody, teda dňa 27.11.2012. Pri revolvingu dňom jeho poskytnutia. Dohoda uzavretá v zmysle § 269 ods. 2 Obch. zák.. Jedná sa o čl. 8 Zmluvy. Tento text sa nachádza v hornej polovici druhej strany zmluvy, vopred predtlačenej (dopísaná len suma odplaty). Vid' presné znenie - výrok rozsudku o neprijateľnosti zmluvných podmienok (označené ako čl. 8).

3/ Súd má za preukázané, že na účet žalobcu bolo plnených 1.284,25 eur dňa 27.11.2012. Z uvedeného vyplýva, že reálne poskytnutá suma úveru 1.284,25 eur predstavuje rozdiel sumy uvedenej ako poskytnutá suma 1.500,- eur a sumy 215,75 eur predstavujúcej poplatok. Žalobca plnil na účet žalovaného sumu 1.545,96 eur ku dňu 15.7.2014.

4/ Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu s poukazom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalovaný ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalobca) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občianky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu(spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala

náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky neprijateľnosti zmluvných dojednaní, rozpor s dobrými mravmi, jej platnosť a pod.. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalobkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver, vzťahuje sa na predmetné zmluvy o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch z. č. 129/2010 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka.

5/ Je nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

6/ Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

7/ Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzoval zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu,

ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

8/ Revolvingový úver je úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté finančné prostriedky opakovane. Môže byť poskytnutý aj formou kreditnej karty, pri ktorých je klientovi poskytnutý úverový rámec. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, resp. jeho časť povinnou minimálnou splátkou hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec, resp. časť, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zaplatenými splátkami zvyšuje.

9/ Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že predložená zmluva označená ako revolvingová, nie je zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru, nenapĺňa jeho podstatné znaky. Súd podľa obsahu zmluvy posúdil túto zmluvu ako zmluvu úverovú, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý klasický úver v sume 1.284,25 eur a to dňa 27.11.2012, nakoľko splácanie jednotlivých súm žalobcom nemalo za následok automatické zvyšovanie úverového rámca. O uvedenom svedčí dojednanie o výške mesačnej splátky, počte splátok, jednorázové poskytnutie finančných prostriedkov na účet a pod.. Žiaden údaj uvedený v zmluve nenasvedčuje skutočnosti, že sa jedná o úver revolvingový. V tomto možno uvažovať aj o zámernom klamaní spotrebiteľa, čo do názvu zmluvy a jej samotného obsahu. Je nepochybné, že priemerný spotrebiteľ nemôže mať prehľad o náležitostiach jednotlivých typov úverov zvlášť pri tak neprehľadných zmluvách a množstve údajov v nej uvedených v spodnej časti (dopísaných rukou) ako boli súdu predložené v tomto prípade.

10/ Ďalej je súd názoru, že dohodnutý úrok z úverov vo výške 70,01 % ročne a v nadväznosti na to výška RPNM nemôže byť výškou úroku, ktorá môže byť súdom akceptovateľná a to pre rozpor s dobrými mravmi. V čase, keď žalovaný žalobcovi úver poskytoval, totiž banky poskytovali úroky pri úrokovej sadzbe 11,42 % u obdobných úveroch. Dojednaný úrok vysoko prevyšuje sadzby úverov poskytovaných v čase uzatvorenia zmluvy medzi klientami a bankami. Takéto navýšenie na viac ako šesťnásobok neodôvodňuje ani skutočnosť, že žalovaný je nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne sa stáva veriteľom klientov, ktorí nepochodia so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nesplnenia podmienok jeho poskytnutia. Žalovaný vystupuje ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (vid' OR) v rámci svojho predmetu činnosti, preto navyiac súd predpokladá jeho znalosť právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi a náležitostí právnych úkonov a že mal konať s odbornou starostlivosťou a dodržať požadované náležitosti právneho úkonu a nekonať v rozpore s dobrými mravmi. Jedná sa o tzv. prezumcia znalosti práva. Taktiež je nepochybné, že žalovaný je v postavení dodávateľa tým silnejším účastníkom zmluvného vzťahu. Súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/112/2014 zo dňa 18.12.2014 (citácia : „ Odvolací súd má za to, že aj odplata, ktorá je v súlade s nariadením vlády č. 238/2008 Z.z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, môže byť v rozpore s dobrými mravmi. Ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka je určené práve na situácie, kedy výkon práva vyplývajúci zo všeobecne záväzných právnych predpisov je v rozpore s neformálnym normatívnym systémom dobrých mravov. Dodávateľ ako profesionál by mal preukazovať, z akého dôvodu navrhol úrok v určitej výške a či konkrétne okolnosti prípadu a situácia spotrebiteľa boli takého charakteru (napríklad také rizikové), že vyžadovali stanovenie úrokovej sadzby prevyšujúcej 80 % ročne. Dôkazná povinnosť v tomto smere je na žalobcovi ako na dodávateľovi. Pokiaľ nebudú preukázané žiadne okolnosti odôvodňujúce iný záver (a žalobca v žalobe ani v odvolaní žiadne takéto okolnosti netvrdí), je možné súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, že úver s úrokovou sadzbou nad 80 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva o úvere je teda neplatná pre absenciu jej podstatnej náležitosti (dojednanie o úroku) a žalovaný je povinný podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu úveru.,). Súd v tomto poukazuje aj na rozhodnutia súdov (Krajský súd v Trenčíne vo veci 17Co/313/2010 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške 24 % ročne, Krajský súd v Prešove vo veci 3Co/67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd SR vo veci 1MCdo/1/2009 úroky vo výške 60 % a ďalšie napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/26/2011 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/116/2014). Úrok z úveru je jedným zo znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú (je jej podstatnou náležitosťou čo do vzniku). Keďže ho súd považuje za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, t.j. jeho dojednanie v týchto výškach je neprijateľnou podmienkou, súd má za to, že v zmluve absentuje jeho uvedenie. Keďže túto časť zmluvy od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, má to za následok, že zmluva o úvere, ktoré žalobca so žalovaným uzavreli, sú celé neplatné pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 3 ods. 1 OZ. A preto medzi účastníkmi nastáva režim bezdôvodného

obohatenia v zmysle § 451 OZ v spojení s § 457 OZ a je namieste, aby si účastníci vrátili navzájom poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ bez akýchkoľvek poplatkov či zmluvných pokút, pre ich rozpor s cit. ust. Občianskeho zákonníka. Žalobca si plnil svoje povinnosti z úverovej zmluvy a to splácať splátky úveru do výšky 1.545,96 eur. Žalovaný tieto plnenia prijímal, bez toho, aby sa správal ako dodávateľ, ktorý sa správa vo vzťahu korektne a v súlade s dobrými mravmi a nedbal na ochranu spotrebiteľa. Žalobca ako bežný spotrebiteľ nemusel mať (a ani nemal, keď plnil dlh) pochybnosti o zmluve a jej neprijateľných dojednaniach a mohol sa reálne spoľahnúť na veriteľa, že zmluva je platné uzavretá a je nutné plniť z nej vyplývajúce povinnosti. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa popri vzájomnej reštitučnej povinnosti v zmysle § 457 OZ postavenie spotrebiteľa zhoršuje a plnenie žiadané nad rámec cit. ustanovenia by bolo v rozpore so zákonom a preto nemôže byť priznané. Preto je žalobca povinný uhradiť poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov, teda len sumu, ktorá mu bola reálne poskytnutá, t.j. bezdôvodné obohatenie (1.284,25 eur), čo v tomto prípade už splnené bolo a to s poukazom na vykonané úhrady žalobcu v sume 1.545,96 eur.

11/ Oproti vyššie uvedenému navyššie súd poukazuje aj na ďalšie nedostatky zmluvy o úvere, jej zmätočnosť, nezrozumiteľnosť, či nejasnosť zmluvných dojednaní, neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré sú uvedené v Zmluve. V tomto má súd tiež za to, že uvedenie rôznych súm, ktoré má spotrebiteľ za úver zaplatiť, ich rôzne určenie pre úver, následne pre revolving (aký ???, absentuje jeho dojednanie), z neprimerane vysokej úrokovej sadzby vyplývajúca neadekvátna výška mesačnej splátky, dojednanie poplatku za odklad splátok so zaplatením vopred (bez právneho základu, stav odkladu splátok na žiadosť nemusí nastať, aká služba sa preto poskytne dlžníkovi za vopred uhradenú odplatu v tomto prípade ?) nemôžu byť podmienkami prijateľnými a teda platnými. Jedná sa totiž o kľúčové dojednania,

na základe ktorých si veriteľ uplatňuje právo na zaplatenie v tomto konaní a tieto sú v značnej nerovnováhe vo vzťahu k právam spotrebiteľa a spotrebiteľ nemal možnosť tieto dojednania ani osobitne vyjednať ani ovplyvniť ich znenie, keďže sú dané na vopred predtlačenej zmluve, či Zmluvných dojednaniach. Navyššie po dlžníkovi sa žiada zaplatiť suma, ktorá reálne ani nebola poskytnutá, teda v zmluve je uvedený údaj o výške úveru v sume 1.500,- eur, pričom reálne bolo plnené v prospech dlžníka 1.284,25 eur. Ešte aj v základnom údaji o výške poskytnutého plnenia je zmluva zavádzajúca vyvolávajúca dojem, že dlžníkovi bude poskytnutá tam uvedená suma. Uvedené možno tiež považovať za klamanie spotrebiteľa a nekalú praktiku. Navyššie je nutné dodať, že v zmluve absentuje aj riadne uvedenie údaju o konečnej splatnosti úveru žiadanej v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. Nemôže byť dostačujúce uvedenie - počet splátok (42 a deň splatnosti 20. dňa). Uvedený údaj nemôže spotrebiteľovi napovedať, kedy dôjde k splateniu celého dlhu. Ak by podľa zákona o spotrebiteľských úveroch bolo postačujúce len uvedenie počtu splátok (číselným uvedením počtu - § 9 ods. 2 písm. k) cit. zák.), nevyžadoval by potom v § 9 ods. 2 písm. f) uvedenie konečnej splatnosti úveru. Už aj s poukazom na uvedené, tieto pojmy nemôžu byť totožné a nemôže údaj o počte splátok znamenať automaticky konečnú splatnosť úveru. Preto v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., čo by malo v konečnom dôsledku za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák.. Odkaz žalobcu na jeho oznámenie veriteľa, v ktorom sa nachádza údaj o splatnosti prvej a poslednej splátke nemôže byť v tomto dostačujúce, aj keď podľa znenia ZD je súčasťou zmluvy, nakoľko uvedené oznámenie zasiela veriteľ dlžníkovi po podpísaní zmluvy a jedná sa o jeho jednostranné oznámenie, bez toho, aby bolo vopred prerokované a podpísané dlžníkom (sú tam navyššie uvedené rozdielne údaje vo vzťahu k zmluve). Uvedený postup žalobcu je súdu známy z jeho činnosti v obdobných veciach. Preto nemôže mať z následok, že v zmluve je zmluvne medzi stranami dohodnutá konečná splatnosť úveru. Aj tieto len príkladom uvedené dojednania súd považuje za odporujúce dobrým mravom a vyššie citovanými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa a aj preto predložená zmluva nemôže byť platná ako celok pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 37 ods. 1 OZ a § 3 ods. 1 OZ. Aj uvedené sú utvrdzuje v názore, že medzi účastníkmi nastáva režim bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ v spojení s § 457 OZ a je namieste, aby si účastníci vrátili navzájom poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ bez akýchkoľvek poplatkov a zmluvných pokút, pre ich rozpor s cit. ust. § 37 ods. 1 OZ, § 457 OZ.

12/ S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle cit. ust. Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa v sume 261,71 eur (1.545,96 eur - 1.284,25 eur = 261,71 eur).

13/ Vo vzťahu k vyhláseniu neprijateľnosti zmluvných podmienok (bod 8 Zmluvy) súd dodáva, že tieto boli uzavreté ako samostatne zmluvné dojednanie s odkazom na ust. § 269 ods. 2 Obch. zák. a o uvedený poplatok za službu bol ponížený poskytnutý úver (na reálne poskytnutú sumu 1.284,25

eur), preto sa nimi súd zaoberal samostatne a rozhodol o nich samostatnými výrokmi (I, II). Súd uvedené zmluvné dojednanie považuje za neprijateľné s poukazom na ust. § 53 OZ. Jedná sa totiž o poplatok za službu, ktorú nemusí dlžník reálne využiť, pričom jeho cena, ktorá je neprimerane vysoká, je splatná už dňom podpisu úverovej zmluvy, teda vopred pred jej poskytnutím. Navyiac sa jedná o vopred naformulované dojednanie veriteľom, na predtlačenej zmluve, ktorú spotrebiteľ ani nemohol žiadnym spôsobom dojednať, či ovplyvniť jej znenie. Súd zároveň poukazuje na znenie § 53a OZ a povinnosť veriteľa - žalovaného zdržania sa užívania súdom vyhlásenej neprijateľnej zmluvnej podmienky (rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 4.9.2014, sp. zn. 9C/140/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 9.9.2015, sp. zn. 7Co/307/2014), pričom uvedené sa vzťahuje aj na tento zmluvný vzťah, keďže znenia týchto dojednaní sú totožné (líšia sa len vo výške poplatku).

14/ Preto súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a z vyššie uvedených dôvodov súd neakceptoval námietky žalovaného a neprihliadal na jeho argumentáciu udávanú v jeho písomnom podaní.

11. Otázkou charakteru zmluvných vzťahov vzniknutých medzi právnym žalobcom a žalovaným sa zaoberal Okresný súd Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/180/2014, pričom bolo uzavreté, že sa jedná o vzťah spotrebiteľský podľa § 52 a nasl. OZ, pričom uzavretá zmluva o úvere boli zároveň zmluvami o spotrebiteľskom úvere, na ktorých sa vzťahujú ust. zák. č. 129/2010 Z.z.. Súd rovnako uzavrel, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa cit. zák., dokonca súd uzavrel, že zmluva nemôže byť platným právnym úkonom pre rozpor so zákonom (vid' vyššie). Rovnako samostatné časti zmluvných podmienok boli vyhlásené za neprijateľné. Z uvedených dôvodov bol žalovaný povinný vydať žalobcovi aj bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 OZ a § 457 OZ v sume 261,71 eur. Teda porušenie práv spotrebiteľa - žalobcu bolo deklarované rozhodnutím súdu prvého stupňa, rovnako aj rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý navyiac dodal, že takéto znenie zmluvných podmienok v zmluvách uzavretých žalovaným bolo opakovane vyhlásené za neprijateľné a preto má žalovaný povinnosť zdržať sa ich používania podľa § 53a OZ.

12. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).
Odkaz na § 52- 54 Občianskeho zákonníka.

13. Podľa ods. 5 cit. ust. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) cit. zák. predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

15. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu uplatnený podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v sume 261,71 eur.

16. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o ochrane spotrebiteľa, o spotrebiteľskom úvere, o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V tomto súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Zákon nestanovuje žiadne kritéria ohľadom výšky primeraného finančného zadostučinenia a rozhodovanie v tomto smere ponecháva na úvahu súdu. Súd v tomto prípade vychádza zo skutočností, že inštitút primeraného

finančného zadosťučinenia plní satisfakčnú funkciu pre spotrebiteľa a má aj sankčnú funkciu, ktorou sa postihuje nepoctivý dodávateľ. Žiadna z týchto funkcií by nemala byť favorizovaná, ale mali by byť obe funkcie vyhodnotené rovnocenne. Súd za týmto účelom zohľadnil konkrétne okolnosti tohto prípadu.

17. Súd dospel k záveru, že žalobca preukázal splnenie základných formálnych zákonných predpokladov v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.. Má totiž nepochybne postavenie spotrebiteľa a bolo rozhodnuté o porušení jeho práv, ktoré mu priznávajú citované právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z., zák. č. 250/2007 Z.z. a to v pôvodnom konaní sp. zn. 5C/180/2014), na základe ktorého súd rozhodol o vyhovení žaloby žalobcu v celom rozsahu (vyslovená neplatnosť zmlúv, neprijateľnosť zmluvných dojednaní, vydanie bezdôvodného obohatenia). Teda žalobca sa s úspechom domohol ochrany svojich práv vyplývajúcich z vyššie cit. právnych predpisov v pôvodnom súdnom konaní.

18. Z uvedeného vyplýva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie žalobcovi vznikol. Navyše spomínaným porušením jeho práv došlo aj k majetkovej ujme (a to vo výške priznaného bezdôvodného obohatenia) a to plnením na účet veriteľa nad rámec povinnosti plniť vyplývajúcej z vyššie cit. ust. právnych predpisov a to v rozsahu o 261,71 eur viac (o viac ako 20 % z istiny poskytnutého plnenia).

19. Zároveň je nutné uviesť, že žalovaný vystupoval ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (vid' OR) v rámci svojho predmetu činnosti, preto súd predpokladá jeho znalosť právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi a náležitosti právnych úkonov a že mal konať s odbornou starostlivosťou a dodržať náležitosti právneho úkonu. Jedná sa o tzv. prezumcia znalosti práva. Taktiež je nepochybné, že žalovaný v postavení dodávateľa je tým silnejším účastníkom zmluvného vzťahu. Žalobca ako bežný spotrebiteľ nemusel mať pochybnosti o zmluve a jej neprijateľných dojednaniach a mohol sa reálne spoľahnúť na veriteľa, že zmluva je platná uzavretá a je nutné plniť z nej vyplývajúce povinnosti.

20. Z vyššie uvedeného mal súd za to, že žalovaný nepostupoval proti žalobcovi ako spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou a chcel sa na jeho úkor nezákonne obohatiť. Takto žalobca skutočne znášal stav právnej neistoty, zbytočne zaplatil sumu, na ktorý nebol zákonný nárok. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že bol vystavený porušeniu práva, ktoré bolo spôsobilé spôsobiť mu ujmu (aj ju spôsobilo v majetkovej sfére žalobcu).

21. Preto súd dospel k záveru, že sumu, ktorú požaduje žalobca (261,71 eur), je potrebné žalobcovi priznať, ako formu primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko jeho právo ako spotrebiteľa bolo protizákonne porušené. Uplatnená suma je primeraná zistenému skutkovému stavu, predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaný na žalobcu bezdôvodne obohatil, a súd ju považoval aj za nástroj satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu, voči tomu, kto právo spotrebiteľa porušil. Kto ho porušil je evidentné, tj. žalovaný. Žalobcovi skutočne vznikla finančná ujma, uhradil žalovanému niečo, čo je v rozpore so zákonom, pritom finančná služba bola žalobcovi poskytnutá vadne (absencia základných zmluvných náležitostí Zmluvy). Navyše ako správne odvolací súd poukázal, zdržať sa používania neprijateľných podmienok, bolo žalovanému opakovane uložené a teda žalovaný nerešpektoval ust. § 53a OZ. A teda je naplnený aj sankčný charakter pre tzv. nepoctivého dodávateľa.

22. Vzhľadom k uvedenému súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. v sume 261,71 eur.

23. Z vyššie uvedených dôvodov súd neakceptoval námietky žalovaného a neprihliadal na jeho argumentáciu udávanú v jeho písomnom podaní, nakoľko vo vzťahu k posúdeniu veci súdom nemali právnu relevanciu.

24. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 v spojení s § 262 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal ich plnú náhradu.

25. Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanému týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.